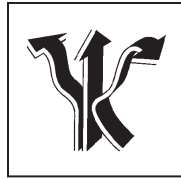

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО "Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління"
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
"Українське суспільство: контури інновацій"
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Яровой Тихон Сергійович

Парламентаризм як засіб розвитку демократії
та формування інституту державної служби 261

МОЛОДІ ВЧЕНІ

Жук Андрій Михайлович

Особливості розуміння “регіоналізму” в європейському союзі та Україні..... 265

Зубков Станіслав Володимирович

Методи інформаційних технологій в задачах управління медичним закладом..... 267

Картавцева Юлія Валеріївна

Захист прав інтелектуальної власності в умовах розвинутого соціуму 270

Климков Іван Ілліч

Інформаційно-комунікативні технології як основа
інноваційної політики держави 273

Кривоберець Марина Миколаївна

Сучасні орієнтири розвитку рекреаційного туризму в Україні..... 276

Ладнюк Максим Олександрович

Морально-ідейні цінності і переконання як чинник
інституційних перетворень в Україні..... 279

Лебеденко Сергій Борисович

Політична культура США. Уроки для українського суспільства 281

Лучка Ігор Юрійович

Ділова репутація суб'єкта господарювання в умовах розвинутого соціуму 284

Мурашев Сергей Павлович

Современная проблематика государственного управления
природопользованием в автотранспортном комплексе 287

Павленко Олександр Вікторович

Колективна власність в контексті розвинутого соціуму 289

Падун Наталія Петрівна

Мотиваційні аспекти у сфері економіки — важливий фактор продуктивної
виробничої діяльності в умовах ринку..... 293

Пастернак Андрій Олександрович

Особливості конституювання прав людини в контексті розвитку
демократичної, правової, суверенної держави..... 298

Рибка Андрій Олександрович

Генезис теорії людського капіталу 302

Савенок Вячеслав Володимирович

Планування території адміністративного району як ефективний
засіб державного регулювання її використання..... 305

Сопова Дана Олегівна

Філософський аспект академічної чесності
як проблеми інноваційного суспільства 308

Стефен Сінікієм Азаїкі

Міжнародні аспекти подолання бідності:
уроки для Нігерії та України 311

ПОЛІТИЧНА КУЛЬТУРА США. УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Після розпаду СРСР і здобуття незалежності політична культура України деякою мірою має посткомуністичний характер, хоча загалом переважає прихильність до західних політичних цінностей. В українському суспільстві є схильність розраховувати більш на зовнішню допомогу, ніж на власні сили.

Можна сказати, що політична культура українського суспільства продовжує формуватися і саме тому корисно проаналізувати становлення та досвід політичної культури США — країни, яка за короткий час сформувала досить розвинуту політичну культуру.

На початок нового тисячоліття Сполучені Штати Америки постали перед світом великою країною, яка уособлювала символ економічного процвітання, стабільної і ефективної політичної системи, розвинутої демократичної політичної культури. За порівняно короткий історичний відрізок часу США явили світу один з варіантів створення суспільства плюралізму і терпимості, торжества демократії і законності. Було б наївно вважати, що досягнутий результат є всього лише певним історичним “везінням”. Не менш наївно, мабуть, вважати, що подібний досвід виключно поодинокий, що це “особливий шлях” Америки і що він не може слугувати певною мірою прикладом для інших країн.

До початку війни за незалежність були закладені основи політичної культури США. Події революційних років надали нову якість процесу складання єдиної політичної спільності в країні, призвели до різкого зростання політичної самосвідомості населення, до розширення політичної участі громадян у житті суспільства, до демократизації основних політичних інститутів. Найважливішим підсумком цього періоду стало створення єдиної самостійної держави на принципах конфедеративного договору, а потім більш міцного політичного союзу з сильною президентською владою. Відповідно до конституції 1787 року одним з вирішальних умов забезпечення легітимності нової держави в очах її громадян, багато з яких були іммігрантами або нащадками іммігрантів в першому або другому поколіннях, стала засвоєна ними і мала релігійне коріння месіанська віра в Америку як оплот демократії.

Ряд дослідників звертають увагу на те, що процес легітимації республіки, яка завоювала незалежність включає харизматичний компонент. Роль харизматичного лідера, багато в чому вирішальну для формування політичних традицій і інститутів нової державності в ті роки, зіграв Джордж Вашингтон, який став національним героєм в роки війни за незалежність. Перший президент США був послідовним прихильником конституційних принципів, на основі яких під його керівництвом створювалася політична система нової держави.

Важливо зауважити, що американська мрія пройнята духом національної, моральної переваги над іншими народами, обраності і витікаючого звідси месіанства. Американці щиро переконані, що США — провідна зірка, по якій повинні звіряти

свій історичний маршрут інші народи, і Америка має моральне право коригувати його при необхідності, щоб “вказати людству” в тому чи іншому куточку світу шлях до справедливості, незалежності та свободи. Америка повинна бути готова застосувати всі свої сили — моральні, економічні, політичні, військові та інші — для утвердження прав людини (демократії) у всьому світі.

Американська мрія сформувалася і розвивалася на ліберальній філософії та протестантській етиці. Іншого й бути не могло в країні, де в силу історичних причин лібералізм і протестантизм визначали не тільки ідеологічну основу суспільства, а й повсякденний побут громадян.

Можна виділити деякі риси американського соціального міфу, які, певною мірою, є основоположними характеристиками американської політичної культури. До таких характерних рис можна віднести:

- ставлення до особистої свободи як вищої цінності;
- психологічну установку на автономні дії, що орієнтує громадян на вирішення особистих проблем без очікування допомоги з боку держави;
- шанування приватного життя, приватної власності і приватного підприємництва як гарантії свободи і незалежності індивіда;
- розвинену здатність і готовність людей до самоорганізації, що дозволяє підтримувати існування сильного, стабільного, ініціативного громадянського суспільства, який контролює держава і стримуючого його бюрократичні наміри;
- повага до закону як правової основи забезпечення рівних можливостей всіх і кожного;
- віру в необмежені і рівні можливості індивідуальної життєтворчості і, в кінцевому рахунку, в особистий успіх.

Таким чином, мова йде про якість, завдяки яким американці домоглися тих успіхів, які роблять їх на сьогодні однією з найактивніших і найуспішніших націй, без яких американська цивілізація була б, можливо, зовсім іншою. Політична культура американського суспільства відображає саме цей — американський шлях розвитку, відповідає саме цій — “американській цивілізації”.

Типовим явищем в Україні є політична індиферентність громадян, соціальна апатія, анемія розчарування діями влади, рецидиви конфронтаційного мислення, ерозія моральних цінностей та ідеалів, дискредитація принципів демократії, ідеї державної незалежності, розрахунок на зовнішню допомогу. Звичайно, не можна призивати до того, щоб українське суспільство сліпо копіювало “американський досвід”. В силу різних культурних, історичних, етнічних, політичних та багатьох інших факторів це неможливо. Проте, в світлі останніх подій, можна, або навіть необхідно перейняти такі риси американської політичної культури, як сподівання лише на власні сили і здатність та готовність людей до самоорганізації. Саме це одні із основних рис, завдяки яким американці створили розвинуту й потужну країну. В українській політичній культурі мають бути розвинуті риси самостійності і віри у власний успіх, без яких неможливо розвинути країну.

Джерела

1. Авдонькин В. Я. О некоторых аспектах эволюции политической культуры американского общества / В. Я. Авдонькин // Вестник Челябинского государственного университета. — 2006. — № 4. — С. 108–114.

2. Поліщук І. О. Політична культура: дефініція, структура та функції / І. О. Поліщук // Вісник Національного університету "Юридична академія України імені Ярослава Мудрого". Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія. — 2013. — № 3 (17).
3. Анатолій Павко Політична культура українського суспільства в умовах трансформаційних змін: теоретичні виміри і суспільні реалії [Електронний ресурс] // Віче — Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/2646/>